

[Knud Hansen.]

Side af Sagen beskæftigede Dommeren sig ikke med. Man fik Indtrykket af, at han i for høj Grad havde lyttet til, hvad der var Panthavernes Ønske. Jeg har faaet den Opfattelse, at det oftest er de veldrevne Brug, som Panthaverne er ude efter at faa fat paa ved Tvangsauktion, hvorimod de ikke er saa gridske efter de forsømte — de maa gerne gaa til Akkord. Men det er jo netop de flittige og dygtige Mænd, der har købt deres Ejendomme i de Tider, da Ejendomspriserne var særlig høje, som man først og fremmest bør hjælpe. Der er andre, der ikke kan klare sig, hvor meget de end bliver hjulpet, de kan hverken reddes ved Udsættelse af Tvangsauktion eller ved Akkord. Derfor mener jeg, det er af særlig Betydning, at Fogderne saa vidt muligt gør sig bekendt med, om den Mand, der andrager om Udsættelse af Tvangsauktion, er en Mand, der kan og vil noget, eller det modsatte er Tilfældet.

Vagn Bro: Da mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Christensen (Høng), i Dag ikke kan være til Stede, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Vedtagelse. Jeg kan i saa Henseende henholde mig til Lovforslagets Bemærkninger. Jeg kan ikke bestride, at det Problem kan foreligge, der blev rejst af den sidste ærede Taler, men jeg kan ikke komme ind paa det ved denne Lejlighed. Jeg vil haabe, at Loven i den Skikkelse, den har, maa kunne afhjælpe det Savn, man formener, den kan. Hermed skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget.

Viggo Hansen: Landbrugets Forhold er jo ikke ændret saa meget til det bedre ved den Lovgivning, der hidtil er praktiseret, og der forestaar utvivlsomt en Række Tvangsauktioner i den allernærmeste Fremtid, især i Sønderjylland, hvor Forholdene jo er overordentlig vanskelige paa dette Omraade. Som alle ved, er det, der har givet Stødet til dette Lovforslag, Tvangsauktionernes forfærdelige Følger for mange Hjem. Jeg skal paa Partiets Vegne tilsige vor Medvirken til Lovforslagets Gennemførelse.

H. C. Hansen: Nærværende Lovforslag gaar jo ud paa en Forlængelse af en af de midlertidige Love, der er gennemført for at bøde paa de uheldige økonomiske Forhold, som paa forskellig Vis rammer Erhvervslivet. Vi kan fra vor Side give

Tilsagn om at medvirke til, at dette Lovforslag nyder hurtig og velvillig Fremme.

Oluf Pedersen: I Bemærkningerne til Lovforslaget er det anført, at det er nødvendigt at forlænge Loven til at gælde i hele Aaret 1934. At dette er nødvendigt, forekommer det mig staaer daarligt til de Betragtninger, som er gjort gældende her i de sidste Dage af det ærede Medlem Hr. Krag, der jo har sagt, at Landbrugets Krav om 300 Mill. Kr. nu er opfyldt. Det maa da være naturligt i Tilslutning til dette Lovforslag at gøre op, hvorvidt det ærede Medlem har Ret, eller det virkelig er nødvendigt at gennemføre en ekstraordinær Lov som den, her er Tale om.

Ser man paa Landbrugets Eksport, saa androg den i 1914 ca. 780 Mill. Kr., i 1932 1 082 Mill. Kr. og i 1933 endnu mere. Det vil sige, at Landbrugets Eksport nu ligger ca. 50 pCt. over Eksporten i 1914. Det kan altsaa ikke være her, det er galt; det, der maa være i Vejen, maa være Forholdet med Hensyn til Gæld og Skatter og manglende Tilpasning inden for Landbruget. Der kan da være Grund til her at gøre op, hvorvidt de Foranstaltninger, der nu er truffet, og hvoraf de Lovforslag, vi i Dag har til Behandling, er nogle af de sidste, har bødet paa de Misforhold, der er mellem Landbrugets Prisforhold og Prisforholdene i øvrigt.

Hvis man gør det op, vil man hurtig konstatere, at de Love, der her er gennemført, ikke bøder paa Forholdene ved en Nedsættelse af Skatterne. Det vil være naturligt at se paa en Gennemsnitslandejendom paa 15 ha. Vi har jo ca. 200 000 Landejendomme, og 15 ha er det gennemsnitlige Tiliggende. Ser vi paa, hvorledes de gennemførte Love har virket dér, saa viser det sig, at af de Kriseforanstaltninger, der er gennemført, er den mest effektive sket uden om Lovgivningen, nemlig Kronesænkningen, der, saa vidt man kan skønne, betød en Forøgelse af Landbrugets Indtægt med ca. 50 Kr. pr. Hektar for en Ejendom af den nævnte Type og en Forøgelse af dets Udgift paa ca. 25 Kr., altsaa en Nettofordel paa ca. 25 Kr. pr. Hektar. Hvad Kronesænkningen angaar, maa jeg have Lov til at sige, at den har jeg for min Part ikke angrebet. Jeg mener, at det er urimeligt at holde en kunstig høj Kronekurs, saaledes som det har været muligt at ansætte den ved Hjælp af Valutacentralen.

Ser vi paa en af de andre Foranstaltninger, som er gennemført, Rentesesænkningen og nu sidst Konverteringen, kan man